

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 44/2568

ศาลแขวงอุดรธานี ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองอุดรธานี ศาลผู้รับความเห็น องค์การบริหารส่วนตำบลนาพุโจทก์ นาย ส. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9

ย่อ / หลักกฎหมาย

องค์การบริหารส่วนตำบลนาพุ โจทก์ ยื่นฟ้อง นาย ส. จำเลย ว่า โจทก์ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการจัดสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบลของโจทก์ โดยคณะกรรมการได้คัดเลือกโรงเรียน ล. เป็นหน่วยงานกลางผู้รับผิดชอบในการทำหน้าที่ผลิตข้อสอบ ตรวจสอบข้อสอบและประมวลผลคะแนน โจทก์และโรงเรียน ล. โดยจำเลยในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนได้ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือเรื่องการจัดสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบลของโจทก์ โดยกำหนดให้โรงเรียน ล. ดำเนินการผลิตข้อสอบ ตรวจสอบข้อสอบ และประมวลผลคะแนนการสอบบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบลของโจทก์ 11 อัตรา เมื่อจำเลยออกข้อสอบ ผลิตข้อสอบ ตรวจสอบข้อสอบ ประมวลผลคะแนนและส่งผลการสอบให้กับโจทก์ โจทก์ออกประกาศผลการสอบแข่งขันและมีคำสั่งบรรจุแต่งตั้งผู้สอบแข่งขันได้เป็นพนักงานส่วนตำบลจำนวน 11 ราย เป็นพนักงานของโจทก์และเรียกบรรจุพนักงานเพิ่มเติมโดยใช้ผลสอบในครั้งเดียวกันอีกหนึ่งตำแหน่ง ภายหลังที่ประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานีมีมติให้พนักงานส่วนตำบลที่โรงเรียน ล. เป็นผู้รับผิดชอบในการสอบแข่งขันพ้นจากตำแหน่ง และโจทก์มีคำสั่งให้บุคคลที่สอบแข่งขันได้ต้องออกจากราชการ ต่อมาบุคคลผู้ถูกให้ออกจากราชการบางส่วนได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อเพิกถอนคำสั่งที่ให้ตนพ้นจากราชการ ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุพนักงานของโจทก์ไม่ได้มาตรฐาน ประกาศขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันตามคำสั่งของโจทก์ และมติการประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานีบรรจุแต่งตั้งผู้สอบได้เป็นคำสั่งทางปกครองที่มีความผิดพลาดอย่างชัดเจนและร้ายแรง จำเลยในฐานะผู้อำนวยการของโรงเรียน ล. ไม่ได้ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือกโดยการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. 2555 ประกอบกับประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือกโดยการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. 2555 พิกษาให้ยกฟ้อง การกระทำของจำเลยเป็นการกระทำในฐานะเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบก่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ เป็นเหตุให้โจทก์ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดสอบ ขอให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายและดอกเบี้ย จำเลยให้การว่า คดีโจทก์ขาดอายุความ การกระทำละเมิดของจำเลยเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าหน้าที่ของโจทก์โดยมิได้จงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จำเลยจึงไม่ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหาย ขอให้ยกฟ้อง ศาลแขวงอุดรธานีเห็นว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองอุดรธานีเห็นว่า เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง

ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ โจทก์เป็นราชการส่วนท้องถิ่นและเป็นนิติบุคคล จึงมีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 เมื่อมูลเหตุที่โจทก์ฟ้องเรียกค่าเสียหายนั้นเกิดจากการดำเนินการจัดสอบแข่งขันที่ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยแล้วว่าเป็นการไม่ชอบด้วยประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือกโดยการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. 2555 และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือกโดยการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. 2555 จำเลยในฐานะส่วนตัวเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด ขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไปที่กำหนดให้สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานที่โจทก์คัดเลือกเป็นผู้รับผิดชอบในการแข่งขันอันเป็นการจัดสอบโดยทุจริตและผิดกฎหมายอย่างชัดแจ้งและร้ายแรง ผลการสอบแข่งขันจากการดำเนินการสอบแข่งขันมิได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และมาตรฐานของกฎระเบียบทางราชการ มูลความแห่งคดีนี้จึงเกี่ยวเนื่องกับการกระทำของจำเลยที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาแล้ว แม้ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่าจำเลยเป็นผู้ดำเนินการในฐานะส่วนตัวก็เป็นเพียงเหตุผลในการวินิจฉัยว่าการจัดสอบเกิดการทุจริตหรือผิดกฎหมาย อันเป็นเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของจำเลยโดยตรง จึงเป็นกรณีที่โจทก์ฟ้องให้จำเลยรับผิดชอบในมูลละเมิดในฐานะเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ดังนั้น ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายหรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/44/2568>